

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1974 r.

w sprawie równoważnych norm czasu pracy w żegludze przybrzeżnej.

Na podstawie art. 141 § 4 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala zakres, warunki i zasady stosowania przedłużonego czasu pracy oraz jego równoważenia (równoważne normy czasu pracy) na:

- 1) statkach żeglugi przybrzeżnej,
- 2) stanowiskach związanych z żeglugą statków wymienionych w pkt 1, jeżeli na tych stanowiskach są wymagane kwalifikacje marynarskie,
- 3) stanowiskach służb eksploatacyjnych związanych z obsługą statków w porcie oraz na stanowiskach pilotów (pilotaż portowy i trasowy).

2. W rozumieniu rozporządzenia statkami żeglugi przybrzeżnej są również statki eksploatowane w żegludze portowej i na wodach osłoniętych.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych na statkach i stanowiskach, o których mowa w § 1, może być przedłużony do 12 godzin na dobę, z tym że w okresie miesiąca (okres rozliczeniowy) czas ten nie może przekroczyć liczby godzin wynikającej z przemnożenia 8 godzin (w sobotę lub innym dniu o krótszym wymiarze czasu pracy — 6 godzin) przez liczbę dni roboczych.

2. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców może ustalić czas pracy pracowników, których praca polega na częściowym pozostawianiu w pogotowiu do pracy, w większym wymiarze czasu na dobę niż określony w ust. 1 przy nie zmienionym miesięcznym okresie rozliczeniowym.

3. Praca przekraczająca normy czasu pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, jest pracą w godzinach nadliczbowych.

§ 3. Miesięczną normę czasu pracy, o której mowa w § 2 ust. 1 i 2, zmniejsza się w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika o taką liczbę godzin, jaka wynika z przemnożenia 8 godzin (w sobotę lub innym dniu o krótszym wymiarze czasu pracy — 6 godzin) przez liczbę dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

§ 4. 1. Zakłady pracy, w których praca odbywa się w systemie równoważnych norm czasu pracy, są obowiązane do opracowania i stosowania harmonogramów pracy, określających dla poszczególnych pracowników dni i godziny pracy oraz dni wolne od pracy.

2. Harmonogramy, o których mowa w ust. 1, powinny przewidywać w każdym tygodniu co najmniej 24 godziny wolne od pracy albo w każdym miesiącu kalendarzowym odpowiednią liczbę dni wolnych od pracy.

3. Do czasu pracy pracowników zatrudnionych w systemie równoważnych norm czasu pracy zalicza się godziny przepracowane w ramach harmonogramu pracy.

4. Godziny przepracowane poza harmonogramem pracy zalicza się do czasu pracy, jeżeli:

- 1) praca poza harmonogramem była wykonywana na skutek nieprzewidzianych i nie dających się uniknąć przeszkód (np. awarie, zakłócenia w żegludze), uznanych przez kierownika zakładu pracy, albo
- 2) zostały przepracowane na polecenie kierownika zakładu pracy.

§ 5. Pracownikom, zatrudnionym według harmonogramów, o których mowa w § 4, nie przysługuje dodatkowy dzień wolny od pracy w zamian za niedzielę, z tym że co najmniej raz na 3 tygodnie 24 kolejne godziny wolne od pracy powinny przypadać w niedzielę.

§ 6. Za pracę w godzinach nadliczbowych, oprócz normalnego wynagrodzenia, przysługują dodatki według następujących zasad:

- 1) za pierwsze dwie godziny nadliczbowe przekraczające dobowe normy czasu pracy, o których mowa w § 2 ust. 1 i 2, przysługuje pracownikom dodatek w wysokości 50% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika, chyba że przepis szczególny przewiduje dodatek w innej wysokości, a za dalsze godziny nadliczbowe oraz za godziny nadliczbowe

przypadające na noc lub w niedziele i święta przysługuje dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika,

- 2) za godziny nadliczbowe, przekraczające miesięczną normę czasu pracy, określoną w § 2 ust. 1, przysługuje dodatek w wysokości 50% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika, chyba że przepis szczególny przewiduje dodatek w innej wysokości,
- 3) łączna liczba godzin nadliczbowych opłacanych z dodatkiem 50% nie może przekraczać liczby godzin wynikającej z przemnożenia przepracowanych dni przez 2, przy czym liczba tych godzin nie może być większa niż liczba dni roboczych w okresie rozliczeniowym miesiąca kalendarzowego pomnożona przez 2,
- 4) za pracę w czasie przekraczającym równocześnie dobową i miesięczną normę czasu pracy przysługuje tylko jeden dodatek.

§ 7. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej oraz Minister Komunikacji po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców mogą rozciągnąć przepisy niniejszego rozporządzenia na pracowników zatrudnionych w żegludze śródlądowej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski